

prek mlaðeške adrese na dnevni red. Plener je rekel, da bi bilo kronanje avstrijskega cesarja češkim kraljem, priznane samostalnosti in neodvisnosti kraljevine češke, kar bi bilo z državno ustavo v velikem nasprotstvu. Tudi sklepi o uradnem jeziku samoupravnih občin, o šolah za manjšine itd. neso g. Plenerju po volji češ, da bodo donašali samo Čehom knosti. Židovski listi mislijo, da bode grof Taaff moral odgovoriti na to interpelacijo, da bode pa jako v zadregi ter da bode govoril zato kolikor mogoče nejasno Da vidimo.

V o g r s k e m državnem zboru obravnavajo še vedno državni proračuni. Opozicija obdelava Tiszo kakor li more ter si izmišlja vsa mogoča sredstva, da bi na dnevnem redu vprašanje o bankah. Z ga prisilila odstopiti. A vse to je, kakor neke strani se dela ua to, da bi „državno se kaže brezuspešno. Te dni so raztrobili banko“ popolnoma podržavili, t. j. da bi časniki vest, da so pripravljali atentat na jo država prevzela v svojo upravo. Proti Tiszo. O tej ernej nakani donašajo nekateri listi cele strani ter natanko opisujejo, državne banke predsednik pl. Dechent kako so se bili zarotili širje možje proti trdeč, da bi to banki škodilo ter da bi ministerskemu predsedniku. Bili so menda tudi za državo bilo slabo. Banka v državni uže postavili dinamit pod pločnik pred parlamentom, napeljali so uže bakrene deluje sedaj, morala bi imeti večji kapital, žice ter vse pripravili, da poženo Tiszo v s katerim bi ne mogla svobodno razpolazek, tu je posegla neka uplivna oseba gati. Za primer navaja francozko državno vmes ter zarotnike pregovorila, da so banko, ki je v državnih rokah, ki pa baje opustili to strašno nakano in pustili Tiszo zaostaje v vsakem obziru za nemško. naj živi. Ta „uplivna“ oseba je rekla namreč, da ga hočejo v poštenem boju vredi. To so res prave madjarske bajke.

Vnanje dežele.

Rusija se dogovarja, kakor poročajo dunajski židovski listi, z belgijskimi in francozskimi bankirji o novem posojilu v znesku 400 milijonov frankov. Rusija hoče po trditvi teh listov vporabiti ta denar, da dozida strategične železnice ob zapadnih mejah. Tudi vest o zaroki carjeviča s sestro nemškega cesarja se še vedno razpravlja. „New York Herald“ piše, da je nemški cesar dal uže formalno dovoljenje, da princesa Margarita prestopi v pravoslavno vero. Ta list dobiva navadno dobre in zanesljive informacije iz Berolina.

Srbaska vlada je naložila sodišču, da postopa proti nekemu liberalnemu srbskemu listu, ker je hujškal proti Avstriji in še posebno proti okupaciji Bosne in Hercegovine. Ta list je menda odobraval zločin, ki se je nedavno dogodil v Bosni. Dva vojaka stoeča na straži bila sta zavratno umorjena. To je ta list baje odobraval ter pisal, da bi se moralno tako dogoditi vsakemu „Šabi“ in Madjaru, ki pride na Srbsko.

Turški sultān pride menda v Berolin povrnit nemškemu cesarju pohod.

Italije gospodarski položaj je žlostnejši nego se je navadno mislilo. Uže zadnji prestolni govor se o notranjem po-

je pri drugih, da je jedel žganje z masom zabeljene; zvedenci so pa trdili, da še ognja neso netili danes pod Reguljčevom strehom. Njegova soproga je original vseh jezičnih bab. Za pepelom je sedela vsa skrivljena in črna, okajena in črna od „kofeta“. Ako ji ni Tone nanesel dovolj novic, izmisliš si jih je sama; začetek in konec vseh prepirov in zdražeb bila je ona in le ona. Bog ja je bil v zakonu blagoslovil s sinom Janezom. Fant je bil za moje dobe uže velik in odrasel. Ni se vrgel popolnoma po očetu, a tudi po materi ne.

Tone svoje matere ni poznal. Bivala je najrajše v Trstu, ker jej je baje pomorski zrak tako zelo ugajal. Lepa, mlada deklica hodila je brezskrbno po zapeljivem in dobičkažljivem mestu. No, vsakdo je bil uže nekdaj zaljubljen. Kaj da se tedaj pretrpi sladkih bolečin in gremkih sladosti, to čuti srce najbolj uprav v tistem „kritičnem“ času. Pozneje zgubi vsak še tako močen afekt svojo ost, če ne popolnoma, pa vsaj nekaj. Vse te stopinje zaljubljenosti prehodila je v Trstu naša Franja in prinesla domov nekoga, da si nerada. Vrnivša se v Trst, umrla je kmalu na su-

ložaju ne izraža prav nič povoljno. Deficit bode letos tako velik, da si laški rodjubi še misliti ne upajo nanj. Sploh so pa finance laškega kraljestva v zadnjih štirih letih popolnoma propale. Zadnji širje proračuni laški kažejo nam 384 milijonov deficit. Vrhу vsega tega imajo pa še posamične občine strašne deficite; tako ima Rim letos 10 milijonov primankljava. Razni kraji potrebujajo podpore zaradi škode, ki so jo napravile povodnji itd. Tako daleč so liberalci privedli Italijo; tako draga mora plačevati svoj naslov „velesila“ in svojo zvezo z Nemčijo. Vrhу vse mizerije pa Lahij iščejo še v Afriki sreče.

V n e m ř k e m državnem zboru je temu predlogu se z velikim vspahom bori ter si izmišlja vsa mogoča sredstva, da bi na dnevnem redu vprašanje o bankah. Z ga prisilila odstopiti. A vse to je, kakor neke strani se dela ua to, da bi „državno se kaže brezuspešno. Te dni so raztrobili banko“ popolnoma podržavili, t. j. da bi časniki vest, da so pripravljali atentat na jo država prevzela v svojo upravo. Proti Tiszo. O tej ernej nakani donašajo nekateri listi cele strani ter natanko opisujejo, državne banke predsednik pl. Dechent kako so se bili zarotili širje možje proti trdeč, da bi to banki škodilo ter da bi ministerskemu predsedniku. Bili so menda tudi za državo bilo slabo. Banka v državni uže postavili dinamit pod pločnik pred parlamentom, napeljali so uže bakrene deluje sedaj, morala bi imeti večji kapital, žice ter vse pripravili, da poženo Tiszo v s katerim bi ne mogla svobodno razpolazek, tu je posegla neka uplivna oseba gati. Za primer navaja francozko državno vmes ter zarotnike pregovorila, da so banko, ki je v državnih rokah, ki pa baje opustili to strašno nakano in pustili Tiszo zaostaje v vsakem obziru za nemško.

Francozka vlada ni še priznala namreč, da ga hočejo v poštenem boju vredi. To so res prave madjarske bajke.

Na Španjskem je republikanski preobrat v Braziliji zdramil republikance. Kakor poročajo listi se republikanci zbirajo in pripravljajo na delo. Klerikalni listi pa trde, da se konservativci organizujejo in da v kratkem vržejo sedanje liberalno ministerstvo Sogasta.

D O P I S I .

V Skednju dne 20. novembra. Kakor je dragim čitateljem uže znano, zmagali smo pri volitvi dne 17. t. m. mi Slovenci. Dasi ravno je uže drugi dopisnik opisal izid te volitve, hočem še jaz nekoliko o tej stvari pojasniti, kar mi dragi čitalci ne bodo zamerili. Opisal je ta dopisnik mnogo stvari ali isti ni vse zabilježil, osobito ne vsega postopanja od nasprotnih stran, kako so se oni vseh le mogočih sredstev posluževali, samo da bi nas bili vlovali.

šici; doma je pa nekdo kričal, stezal roki iz zibeljke, slednji pa vendar srečno vjel „cucek“ ter zadovoljivši se z njim, ne poznavajoč še drugih bohotnosti in udobnosti, umolnil ter hvaležno zrl v leseni strop. Ta ni bil nihče drugi kot naš Tone. Strieu ni rekal nikdar strije, mariveč oče in teti, to je, njegovi soproti pa — mati. Bratranec Janez pobral jo je v Trst, ter dobil delo v neki pivarni. Kmalu so roditelji pripovedovali doma o njem čudne reči: da ima pivarno v Trstu, da je bogat, sam Bog vedi kašo. Oženil se je bil Janez res s prepresto okoličanko, a da je s tem tako zbogatel, to ni bilo res. Nekdaj pride z nevesto pogledat domov. Stari Reguljee je prej vse hvalil: koliko da ima vsega, kako da je bogat in slične baharije. Pred kočo prime nevesto za roko ter ji pokaže s klobukom lepo sosedovo poslopje in posestvo, rečoč: „Vidiš, ljuba moja, to je vse moje!“ Janez je očeta pomenljivo pogledal, ter rekel: „Oče, ne bodite neumni!“ Reguljee ga pa zavrne: „Miduš, fant, od mene se uči, kako ne sme človek biti umazan po svetu!“

(Dalje prih.)

Uže pred osmo uro so se začeli voliči zbirati v krčni g. Antona Sancina „pri konjičku“; čulo se o volitvi od naše strani ni posebno dosti, kajti vsakdo je bil uže pripravljen, koga bode volil.

Od nasprotnne strani bil nam je po-

stavljen za kandidata neki g. Carlo Banelli,

posestnik iz Trsta. Da bi bili oni naše

ljudstvo preverili, naredili so razun itali-

janskih oznanil, tudi slovenska; tedaj zopet

dokaz kakih sredstev se poslužujejo naši

nasprotniki, da bi nas vlovali v svoje zanke,

ali mi uže poznamo njih lastnosti ter se

jim ne damo prevariti.

Potem pa kriče, da sta Trst in okolica

zgolj italijska: zakaj pač tiskajo tudi

slovenska oznanila! Revčki, vidi se jim

laž na nosu.

Le ta oznanila so v soboto v vsej naglici na zid devali, no pa neso imela dolzega obstanka, noč jih je vzela.

V nedeljo so se pa še drugačna sredstva poslužili, plačevali so namreč glasove po goldinarju, po dva, pet, celo o 10 gld. se je čulo. Imeli so nekaj takih agentov, ali eden med njimi se je vendar opekel; vtaknili so ga v luknjo in tako njegovo ognjusno dejanje zaprečili. Čulo se je v gostilnah potem, da so zajeli rep edsekli.

Govorilo se je tudi, ako Banelli zmaga da dobomo nagrade 100 (?) gld., in da se bodeli odprli dve krčni (osmici). Ali naši ljudje se temu navzlic neso dali preslepti takim lažnjivim obljudbam; že v čast naj si štejejo, da smo jih ubogali, kar so nam po oznanilih priporočali, ne verjeti lažnjivim obljudbam! Storili smo prav to.

Od naše strani se ni potrošilo niti vinarja; ni bilo treba tega, ker ljudje sami spoznavajo in so med sabo govorili, da je bolje, da izvolimo domaćina, Škedjenca nego tuje.

Popoludne ob 2½ uri zvedelo se je, da je zmaga naša. Oddanih je bilo 312 glasov, od teh je dobil naš kandidat 74 glasov več nego nasprotni. Precej potem so se začeli burni živio-klici; med tem so se tudi videli potri obrazni in dolgi nosi naših nasprotnikov, in bilo jih je tako sram, da so se vsi pozgubili.

Naznali smo po tem dober izid telefonično g. dru. Mandiću in 3 možje so se podali v Trst našemu rojaku g. Andreju dru. Sancinu čestitati ter so ga povabili v vas, kar pa omenjeni gospod radi bolehnosti ni mogel storiti; obljudbil je nas obiskati, med tem se je pa iskreno zahvalil za skazano mu čast.

Na to so se zbrali naši domaći vrli pevci društva „Velesila“ pred imenovanjem krčme in so se radovali pri kupici vina nad dobrim izidom volitve. Pokazali so svojo umetnost, narodno petje, zapeli so nekatero pesmi, katere smo z veseljem srečem poslušali. Vsako pesem je okolu stopečljivo odobravalo in jej z rokami ploskalo; med tem so se čuli tudi živio-klici.

Na večer je bila vas lepo razsvetljena in vrilo se je vse v lepem redu. Ni bilo nobenega prepira, nobenega psovanja, kniti prave kričade so potaknili v luknjo in tako se ni mir kalil.

Omeniti moram še nekaj o komisiji pri volitvi. Pri tej komisiji so bili neki „zaupniki“ (fiduciari) pravi „nezaupniki“. Oddalo se je nekaj listov, ki neso bili popolni, na jednemu je bilo ime Banelli prečrtno in spodaj naš kandidat zapisan. Te liste je hotel g. namestniški komisar neveljavne storiti in isto tako neki zaupniki, osobito naš kapovila, koji se je izrazil: questo no è bono! Da bi bil gospod Sancin prečrtan in Banelli zapisan, bilo bi znabiti „buono“.

Da smo zmagali, zahvaliti se imamo toplo volilcem od sv. Marije Magdalene zdoljnje, ker oni so veliko pripomogli, isto oni so se za zgorej omenjene „nepravilne“ liste potegnili in je izpoznavali za dobre.

Zalostnim srečem moramo tudi omeniti, da so nekateri voliči od sv. Marije

Magdalene zgornje obljudibili glasovati za našega narodnega kandidata, a pri oddaji listov so se premisliili in so glasevali za nasprotnika, pozabivši svojo sveto dolžnost, med tem ko so se pustili vlovit, so pa sami sebe omazali. Žalibog!

Huda borba je bila; naši so bili vsi navdušeni, vsak je težko pričakoval izida volitve, dokler nesmo znali, da je naš rojak zmagal.

Pokazali smo s tem, da smo v okolici Slovence in da smo še živi. Približujejo se boljši časi, samo slega treba, pa bo zmiraj zmaga naša. Na zdar!

Iz Kontovelja-Proseka 5. decembra. [Izv. dop.] Dolgo in dolgo sem pomicjal, najli primem pero ali ne, da napišem par vrstic o našem kraju, o našem revnem stanu. Dolgo sem se obotavljal, pravim, in slednji sem bil tako raz sebe, da sem zalučal „brlo“ v „left“, da vidim, bode li „križ“ ali „glava“. Nesreča je hotela, da mi pokaže „brla“, „križ“, in jaz — kakor sem prej pri sebi obljudibil — moral sem odločiti se za „križ“. O, ti križ!

Kdo ne ugane, kaj menim pisati? Kdo ne zna na pamet celega mojega dopisa, uže predno ga prečita, da, predno ga ogleda od daleč?! Da, da, vsi ga znate, poznate popolnem vsako vrstico, vsako besedo ravnikar nameravanega spisa!

Nekateri se izgovarjajo, da ne dopisujejo za to, da čitajo dotični dopis njeni župljani in sosedje, temveč v to, da tudi svet ve, kako in kaj se godi v dotični vasi, oziroma občini, ali sploh v dotičnem kraju. In meni revežu ni možno porabititi še tega izgovora, ne. Kdor ne ve, komu ni še znano, kaj in kako se godi v Trstu in njega okolici?

Tedaj mi ne ostaja drugačna, nego da se opiram le na svojo „brlo“ in izvadljani „križ“.

Zjokal bi se, kakor Jeremija nad mestom Jeruzalemom, zjokal kakor Jezus nad pregrešnimi mesti*) in vzdahnil: „Gorjeti, Korazim! Gorjeti, Betsajda! kajti, ko bi se bili zgodili v Tiru in Sidonu čudeži, kateri so se zgodili v vama, bila bi se davno spokorila v žaklu in pepelu“. Ev. sv. Mat. 11, v. 21.

In kdo bi se ne zjokal nad vami, ljubi sosedje?! Kdo naj gleda tako hladnokrvno vse te stvari, kakor večina izmed vas! O tempora! Li ne vidite, da vam mele roge spredaj in zadej!

Ako vam preteče travnik vaši otrok, zalučate kamen za njim ne glede na to, če mu nožice prebijete. Ako vam zajde na vrt sosedovo preše in požre malo smrdljivega plevela: halo! h capovilli, halo! h komisarju **), pojdimo ga tožit, naj plača škodo, v ječ z njim, ubogim sosedom! In ako vam sosed preskoči zid, da si dovoljuje za enkrat cesto, kjer je nema, no, potem Bog ti pomagaj! O mores! Po krčmah, štacunah in drugih krajih razgrajate drug nad drugim; ne poznate drugačnega večni kreg in prepir, ravs in kava! A kjer je treba tam nemate toliko moći, da bi usta odprli. Tam, tam govorite! Zahtevajte vaše pravice! Li-ne vidite, da vam še toliko ne dovole, da si volite župana sami iz svoje srede. Reveži, saj neste vredni, da bi vam dopustili teh ni takih pravie!

Dokler so bili možje iz vaše srede, voljeni po vas, nosili ste jih v zobe, statili jih v časnike in razgrajali čez nje. In sedaj? Se li kdo oglasi, zine-li kdo najmanjšo besedico?

Kaj nam je bilo treba boljših mož, kakor sta bila ravnikar odstavljenha župana. Katera občina, ozirom vas, naj bi se počašala z boljšim možem za sosesko, kakor je bil baš prejšnji naš g. Val. Cibič in Kontoveljski, nad 15 let služec g. Mat. Štoka? Ponašali so jih, pravim, in nosili

*) Slav. uredništvo prosim, da pustite tukaj plural, ne dual.

**) Tako nazivajo pri nas okrajnega glavarja (Capo-distruttuale).

je v zobe. Zaradi česa sta bila pa odstavljena? Zato, ker nista vgašala magistratu, njega načelom in njega privržencem! Zato, ker nista hotela prodati za par revnih grošev svoje zavesti in svoje krvi! Povejte, kolikokrat in koliko njih je bilo pred zaprtimi zaradi ponočnega petja? Ako se pa sedaj le oglaša vaški mladeniči, ko je pol ure noči, pol ure po solčem zahodu, pravim, halo! po žendarme, da jih polovimo, hajdi počivat jutri v luknjo. Drugo jutro odvedo se, kakor razbojniki v zapor. Vboji fantje, spravite se spati, kakor kokoši!

Prosite sedaj za kako stvar, kakor ste poprej delali, videli bodoete, kako bodo te uslušani.

* * *

Kaj je bil prejšnji listonoša pokojni g. J. Potočnik. Ni-li bil on mož povsem hvale vreden? Se je li mešal mej stvari, katere mu neso bile mari, kakor se meša sedanji listonošek (deminuens), visokoučeni in vsemogoči Zorzi? Ne, da bi opravljal tih svoje delo in pustil pri miru stvari, katerih bi se ne imel dotikati, kaj dela: pse lovi! Sedaj nam tukaj še šintarja ni treba. Saj je Zorzek dovolj, da pozve, kje je pes, da potem zatoži dotednega gospodarja. In to revesče, katero se je imenovalo nekaj „narodnjaka“, to revesče, pravim, misli, da je Bog ve kaj. Res moram pri tem opominiti besedi sv. Pavla, katere slove: Če kdo misli, da je kaj, a nič nini, nori sam sebe". Pavel ap. list gal. 6. v. 3.

(Dalje).

Od Lukovca dne 5. decembra. (Izv. dopis). Naš rojak veleč. gosp. dr. Mahnič krenol jo je lutrovim potom. Kako li to?! Luther je po svojem učil — propovedajoč proti katoliškemu nauku in Rimu — „die reinste Lehre“ to je „izvirni čisti katol. nauk“. Od leta 1517, dne 31. oktobra namreč od dne, ko je on nabil svojih 95 resnic (thesis) na vrata mestne cerkve v Wittenbergu do leta 1545, t. j. tekom 28 let, pokazal se je njega nauk v vsem svojem blesku. „Alles im Lande Zustände im Protestantischen Herzogthum Braunschweig“ — klagte ein Bericht aus dem Jahre 1545., „ist jetzt und uneins und gespalten. Wer beim alten Glauben bleiben will, wird verdrückt und verjagt . . .“ (Glej Janssenovo knjigo: Allgemeine Zustände des deutschen Volkes bis zum so genannten Augsburger Religionsfrieden 1555. — Str. 495). Isto tako je sedaj na Goriškem.

Dr. Mahnič je razvil zastavo najčistejšega katoličanstva, ter natolcuje — glej zadnjo „Sočo“ — dra. Gregorčiča, da je liberalce ker je reklo o uredniku „Nove Soče“, da je dober katoličan čeprav je poslednji na glasu, da je dopisoval v „Slovenski svet“ itd. in ker podpira (namreč dr. Gregorčič) „Novo Sočo“. Po upravistem načelu smo vsi liberalci, ker podpiramo „Novo Sočo“. Dobro! — Kaj pa dela dr. Mahnič in je li on liberalec ali radikal? Sam dr. Mahnič podpira in zagovarja urednico „Sočo“ Josipa dra. Tonklija, liberalca najčistejšega kova, ker Josip dr. Tonkli, kakor govore Podgorci, ne zahaja redno, kendar biva dlje časa „pod goro“ v Vrtovinu, ob nedeljah in praznikih k sv. maši. Podgorcem velja o njem izrek: Čuden katoličan, kateri o petkih v Ajdovčini mesno je; v Tolminu pa celo o „kvaternih“ sredah in zraven še s lastno zabavlja o katoliških naredbah! Tako je!

Naš dekanat — razven jednega lica — je pri zadnji „konferenci“ podpiral zaupnico dru. Mahniču. Po mojem in več drugih menenju je ta zaupnica — nezaupnica sami duhovščini, ker zaupnico bi si dala ona le, ako bi dra. Mahniča podučila, da naj se pri svojem delovanju točno in strogo drži zlatih rekov: Quid quid agis, modeste agas et respice finem in Horac-ovega: Non um in annum in glede njegovega kritikovanja

pa: Höflichkeit um Christi Willen, inače razplini se načelnost mahnjevanja v samo beznačelnost in nasledki bodo jako tožni.

Domače vesti.

Gosp. David Starčević vračajoč se iz Pariza v domovino pristavl se je nekoliko dni v Trstu ter o tej priliki podaril 5 gl. za dijaško kuhinjo. Hvala!

Duhovske vesti. Č. g. M. Grškovič, duhovni pomočnik pri sv. Antonu novemu v Tretu, je imenovan veroučiteljem na tržaških ljudskih šolah. — Upraviteljstvo župnije v Miljah je poverjeno č. g. S. Merlato. Za razpisano župnijo v Miljah je razpisani natečaj do 15. t. m.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda na Gredi oziroma za otroški vrt v Rojanu se je nabralo iz pušice v krčmi pri Josipu Pertotu v Rojanu 4 gold. — Za božičnico ki bodo dne 21. t. m. v otroškem vrtu v Rojanu, izročil je g. Franc Dolenc č. g. kaplanu v Rojanu 10 gld. o priliki, ko je kumoval pri krstu v rojanski cerkvi. Blagodarnemu gospodu, ki je uže večkrat naklonil naše podružnici znatnih darov, se odbor najtoplejše zahvaljuje. Naj bi pri enacih prilikah se rodoljubi večkrat spo minjali slovenske mladine.

Izredna veselica bodo 15. t. m. v redutni dvorani gledališča Politeama Rossetti. Tržaškega Sokola dramatični odsek nastopi v večerji igri: „Taljanski ne znajo“, ki je tako spretno prirejena za naše raz mere. Mi si občinstvo uže danes opozarjamo na to veselico, ki nam obeta toliko užitka, kakor ga že davno nismo imeli na sličnih zabavah.

Miklavž večer priredil je naš „Sokol“ letos v dvorani hotela „Europa“. Miklavž večer slave povsed po Slovenskem, v Trstu smo ga javno letos v prvici slavili. „Sokol“ je pravo pogodil, da je vpeljal to prav slovensko veselico ter z njo oživil naše družveno življenje. — Kljubu močnej burji nabralo se je bilo mnogo članov z družinami v prostornej dvorani. Otrok, katere bi bila veselica posebno zanimala ni bilo, ker je brila preostro burja po tržaških ulicah. Sv. Miklavž je moral zato samo odrasle spraševati ter presojati njih versko znanje. Pridnim so delili angeljški darove, mlačnežem in nevednežem so pa parkeljni pretili, po dva je bil pa prišel sam črni Satan ter je odpeljal s seboj iz vesele družbe prijateljev in znan cev. Ko je sv. Miklavž zvrnil svoj pohod nastopila jo tista godba, o katerej smo poročali, da pride s tujega. Dospela je v četrtek zvečer z brzovlakom. In bila je res znamenita. Kaj tacega se ne vidi pov sod. Godei so bili menda vsi v vojski, kajti vsak je imel kako hibo, ta je imel zlomljeno nogo, drugi roko tretji je bil grbast, kapelnik sam pa je bil posebno originalen bil je revez — gluhi! Če je hotel kdo z njim govoriti, moral je imeti zdrava pluča, vsak godec mu je pa moral zatribiti na uho, da je vedel, ali ima pravi glas. Ta „posebna banda“ je koj vzbudila vso pozornost občinstva. A ti godeci neso bili samo nakazni, bili so tudi hudočni, — pustili so enkrat svojega gluhega kapelnika, ki je stal pred njimi ter pobožno piskal na svoj klarinet, na cedilu ter zbežali iz dvorane. Gluhi kapelnik je še vedno piskal ter se silno prestrašil ko ni ozrši se zapazil več nobenega svojih ljudi. Zato se jim je pa potem osvetil, v drugič je pa on bando pustil na cedilu ter zbežal. — Zabava je bila ves večer živahn, Miklavž si je uže o prvem svojem nastopu pridobil občinstva simpatije in prepričani smo, da se bodo Miklavžev večer tudi pri nas udomačil ter se lepo razvili kakor drugod.

Sv. Nikolaj obhaja se tudi v Trstu prav slovesno. Praznik je to, katerega se veselje posebno otroci, kajti čestitljivi starček prinese vsacemu kak darček. Tudi

letos je bil navadni semenj v istoimenski ulici na predvečer sv. Nikolaja dobro obiskovan. Vse ti kriči in zija ta večer po tej ulici, burja pa hoče vse preupiti in odnesti. Kakor se veselje laški otroci Miklavževga večera, radost in nedolžno veselje bode sijalo na obrazeh naše mile slovenske dece v soboto dne 21. t. m. in v nedeljo dne 22. t. m. ko bodo prisustovali domačej, nedolžni veselici — božičnici, katero priredita za otroke slovenskih otroških vrtov odbora podružnice sv. Cirila in Metoda v Rojanu in v mestu. Koliko bodo tu veselja, s kako hvaležnim srcem bodo ljubi otročiči gledali na bleskeče se drevo obloženo z obilnimi darovi in lučičami; kako bodo hvaležen v nedolžnem srcu otrok, ki bodo vabil dar, novo suknjico, čepico, šurkico, nogavice, knjižico, podobico, sladčice itd. itd. — In ko ga mati opomni, da mora moliti za dobrotnike, povzdignil bodo nežni ročici k milemu Bogu ter molil — za blage dobrotnike. Ta molitev izvirajoča iz nepokvarjenega otročjega sreca gotovo prodré v sinje nebesa pred Stvarnika. Naj bi tedaj vsakdo, ki se še ni odzval povabilu in prošnji dotednih odborov, prinesel svoj dar za milo slovensko deco o priliki božičnice!

Prijatelj našega lista nam poroča: Nekateri ladijotesarji italijanske narodnosti v Lloydovem arsenalu so bili odposlanici iz dela. Ker so bili pa ti ljudje ubogi delalci imajoči neprekrbljene družine in potrebnii zasiščka, šli so k gospodu državnemu poslancu Ivanu Nabergoju na Prosek ter ga prosili, naj bi se on za nje potegnil, da je sprejmejo zopet na delo.

G. Nabergoj je te delalce dobro pogostil ter jim obljudil, da jim prošnjo usluši. Drugi dan so čakali delalci pred Lloydovim arsenalom. Gospod Nabergoj je prišel tje ob določeni uri, prosil na dotednem mestu za nje in dosegel, da se je zopet sprejeli na delo. Vsi delalci italijanske narodnosti v Lloydovem arsenalu so hvaliči ta človekoljuben čin našega gospoda državnega poslanca in govorili o njem z največjo častjo. — Vendar se najdejo pa v drugem volilnem okraju nekateri neumneži, kateri se upajo govoriti proti velezaslužnemu našemu poslancu!

Veselica v Skedenju. Kakor se nam iz Skedenja poroča napravi tamjanje pevsko društvo „Velesila“ dne 5. januvarja 1890. v dvorani gospoda Mateja Sancina-Vrbe, veselico s petjem, igro, deklamacijo in plesom. Nadejamo se, da ta vest razveseli vsakega rodoljuba, ker je to znak, da se okolica vedno bolj zanima za narod in budi iz spanja. Ob času primesemo natančen program te veselice.

Verodostojnost lahonskih časopisov. S kako podlimi sredstvi vedo lahonski časnikarski junaki opisovati dogodke in pretvarjati resnico kadar gre za črnenje in blatenje Slovencev — to kaže nam slediči dogodek. Renegatstvom navdušena čenča „Il Mattino“ donaša v svojej številki minolega četrtna vest iz Rojana, v katerej z nečuvno brezsramnostjo in lažnjivostjo napada celo — ženski spol. Poroča namreč, da je čestita gospodična vrtnarica na tamjanjem šolskem vrtu sv. Cirila in Metoda, v nedeljo večer v neki prodajalnici prouzročila izgred, v katerega so se moralni mešati celo javni stražniki. Ali ta lahonski junak noče povedati izroka temu „izgredu“ in kdo mu je bil začetnik čeprav bi urednik „Mattina“ to prav lehko poizvedel, ker vsakdo ve, v kakej zvezi je s c. kr. uradi. Vest je pa še le včeraj popravil. Resnici na čast in da svet spozna, na kaj se še naranča toliko hvalisana lahonska „podedovana kultura“. Dogodek je ta: — Čestita gospodična vrtnarica Irma Fabijani je v nedeljo večer čakala v prodajalnici gosp. Ivana Kramarja poleg cerkve svoje prijateljico, da z njo odide na dom. Kar pride v prodajalnico pet tržaških kulturo noscev: dva izmed njih soditi po nosu židova — sta bila pijana. Zadnjih eden se zaleti k gospici Fabijani ter jo jame

neuljuno ogovarjati ter stezati proti nje; roki. Ker se pa gospici uljudnosti pijanega Lahona neso dopadale, hoteč se braniti, prišije mu z roko nekaj za ušesa, na kar je olikanec začel razsajati po štanuni. Gospica se je komaj odtegnola, gospodar g. Kramar je pa popolnoma opravičeval postopanje gospodične. Ali pobalina je zaušnica pri vsem tem močno pekla in razsajal je dalje, ne da bi hotel slišati niti svojih drugov, ki so ga spravljali iz štanune. Ker je slednji pa gosp. Kramarju vendar presedalo, poklical je stražarje, da so porednež umirili. Ako nam „Mattinov“ urednik noče verjeti, naj popraša njegove c. kr. prijatelje. Lehko mu pa resnevo pove eden sodrogov nesramnega razsajalca sam, ki je g. Kramarja prosil odpuščenja, rekoč: „La perdoni, el že ubriago ke nol Ša koša kel fa“. Izvestno se je oni porednež sam potrudil spisati „Mattinu“ to verodostojno vest, hoteč z njo očrtniti omenjeno slovensko vrtnarico in slovenske šole sploh, kar je ta čenča v svojej „ljubeznivosti“ do nas Slovencev kaj hlastuo pobrala ter jo ponudila svojim omikanim čitateljem. Naj bi pometal Lahon raje pred svojim pragom, ki je izvestno poln nečistosti in smeti ter prepričal nam samim skrb za slovenske šole. Oweniti moramo še enkrat, da zastopa ta list tudi misel deželne vlade, koja ga za to podpira!!

Bralno društvo Komensko bodo imelo dne 8. t. m. (v nedeljo) ob 3. uri popoldne v svoji družveni bralnici občni zbor s sledičim sporedom: 1. Predsednikov nagovor. 2. Polaganje računov dohodkov in stroškov za l. 1889. 3. Volitev novega odbora. 4. Naročba in dražba časopisov za l. 1890. 5. Morebitni predlogi. K obilnej vdeležbi najvjuduje vabi ODBOR.

O podražki zadavi poroča ljubljanski uradni list, da preiskava ni še končana temveč se še nadaljuje. Vsa časnikarska poročila so bila prehitra. Bog ve bodo li res staknoli kje stanuje „panslavizem“?

Iz Gorice pišejo „N. Sl.“: Slovenski časopisi so radostno pozdravili vest, da je bil imenovan profesor našega semeniča č. g. dr. Sedej profesorjem na slavnem Augustineju v Beču, kamor je uže odšel. Na njegovo mesto je stopil dosedanji špiritual g. dr. Faidutti, a tega namešča mladi g. dr. Pavlica. Kakor čujemo, bogoslovec tržaške škofije željno pričakujejo vest iz Trsta, je li in kedaj bode kdo posvečen kar je bila navada o Božiču. Nedavno so zapustili semeniče štirje bogoslovcvi prvega tečaja iz Vaše škofije in to trije Italijani in jeden Hrvat. Bolje sedaj nego kasnejše ali da bi bili kot duhovniki nadležni sebi in drugim.

Kastav grad i občina. Sestavil dr. M. Ladinja. Tako se zove knjižica, ki je ravnokar izšla v Dolenčevi tiskarni. Večinoma je pretiskana iz „Naše Sloge“. Kdor se hoče spoznati z zgodovino, žolstvom in upravo te občine, naj prečita to knjižico. Cena je 50 kr.

Zupanom v Opatiji-Voloski je izvoljen g. Avguštin Rajčič večletni župan z 11 glasovi, s katerim pa občani neso kaj zadovoljni. Dr. Stanger je dobil 6 glasov.

Zapor hrvatskih izseljencev. V Komornu je te dni policija zaprla 23 hrvatskih mladencičev podvrženih vojaštvu. Prišli so iz Hrvatskega ter bili namenjeni v Ameriko. S seboj so imeli tudi neko deklico, katera je na parniku preveč govorila in tovarische ovadila.

Hrvatska hipotečna banka se oživotori menda kmalu po novem letu. Hrvatski ban biva sedaj v Budapešti, da se dogovori z vlado gledé te banke. Delniška glavnica 4 mil. gold. bude razdeljena v 40.000 akcij po 100 gold.

Sneg je po severnih deželah zadnje dni močno zamotel. Promet na nekaterih želzniških progah se je moral celoma ustaviti. Pošta iz Dunaja se je za dva dni zakasnila. Dunajski časopisi ki smo jih včeraj dobili pišejo o velikanskem zametu,

kakoršnega Dunajčanje uže davno ne pamtijo. Na Dunaju je sneg po nekod segal čez okna pritičnih stanovanj in prebivalci so si morali z veliko težavo in naporom sami napravljati izhod iz svojih bivališč. Stoprav včeraj se je obrnilo na boljše; nehalo je snežiti in promet po mestu se je zopet odprl. — Na Dunaju sneg, a pri nas žvižga neusmiljena burja in pritiska rezek sever tako, da še dobro oblečenega človeka pretresa do kosti. Burja strašno divja. Včeraj je vrgla necega Defranceschija iz pomola Giuseppina v morje.

O drugih nesrečah ni še slišati.

Ruska topnjača "Černomorec" zapustila je predvčeranjem našo luko po tridenskem pomudku.

Vrtec, časopis s podobami za slovensko mladino. Številka 12 tega tako priljubljenega časopisa prinaša nastopno vsebino: Tri iskre. Tik gozda. Osamelčevi. Kdo je to? Matej Cigale. Grlici. Otočja pesenca. Zakaj se Zlatka v spanji smeje. Rojstvo Gospodovo. Kralj Matjaž. Listje in cvetje. — Pridejana sta ovitek in kazalo. S pričajočim zvezkom dovršuje svoj devetnajsti tečaj in stopa v dvajseti ter vabi svoje naročnike, da mu ostanejo zvesti in mu pridobe še novih. Ta izvrstno uredovani list je istinito vreden, da se ga širi mej slovenskim ljudstvom kajti prinaša mnogo dobrega, zabavnega in poučnega gradiva ne samo za slovensko mladino temveč tudi roditeljem in vzgojevalcem. Celoletna naročnina mu je 2 gld. 60 kr. ter se naroča v Ljubljani mestni trg št. 23.

Zmrzljeno našli so neko žensko v snegu na cesti kako 1½ uro daleč od Veprinca na Učki gori.

Morske počasti. V Patrasu na Grškem so te dni mornarji zvabili k bregu ter vlovili velikansko morsko počast, orjaškega morskega volka. V želodecu njegovem so našli nekatere človeške kosti, jeden čevelj, ostanke oblike, jeden nož z nožnico, tobačno škatlico od cina, obrabljenko kožnato listnico, škatljico za šibice, srebren komad pet frankov in en pas. Žival je štiri metra dolga in tehta 900 kilogramov. — Pri Malinski v Dalmaciji so te dni ribiči vlovili neko ribo nazzano "Pesce manzo" ki je tehtala 150 kg. Samo jetra so tehtala 30 kg.

Tržno poročilo.

Cene so razumo, kakor se prodaje na debelo blago za gotov denar.

	Cena od for. do for.
Kava Mecca	100 K. 125—130.
Rio biser jako Rna	—.—
Java	—.—
Santos fina	107.—109.—
srednja	102.—103.—
Guatemala	115.—117.—
Portorico	128.—130.—
San Jago de Cuba	134.—136.—
Ceylon plant. fina	128.—130.—
Java Malang. zelena	116.—118.—
Campinas	—.—
Rio oprana	—.—
sina	106.—108.—
srednja	102.—103.—
Cassia-lignea v zabejih	32.—
Macisov cvet	450.—460.—
Ingber Bengal	21.—22.—
Papar Singapore	76.—78.—
Penang	56.—58.—
Batavia	66.—67.—
Piment Jamaika	39.—40.—
Petrolej ruski v sodi	100 K. 8.10
v zabejih	10.25
Uje bombažno amerik	38.—39.—
Lece jedilno j.f.gar.	43.—44.—
dalmat. s certifikat	41.—42.—
namizne M.S.A.j.f.gar.	53.—54.—
Aix Vierge	64.—66.—
fino	60.—62.—
Božiči pulješki	7.—
dalmat. s cert.	—.—
Smokve pulješke v sodih	—.—
v vencih	14.—
Limoni Mesina	zaboj 5.—5.50
Pomerance sicilijanske	4.50 5.—
Mandini Bari La	100 K. 96.—97.—
dalm. La, s cert.	98.—100.—
Pignoli	7.—74.—
Riz italij. najlinej	18.75 19.—
srednji	18.—18.25
Rangoon extra	15.75
La	14.25 14.50
H.a	12.50 12.75
Sultazine dobre vrsti	36.—37.—
Subo grozdje (opača)	18.—18.50
Gibebe	21.—22.—
Slaniki Yarmouth La	sod 11.50 12.—
Polenovke sredne velikosti	39.—
velike	—.—
Sladkor centrifug. v vrčah s certifik.	100 K. 32.50

Fažol Coks	10.—
Mandaloni	8.50
svetlorudeči	9.25
temnorudeči	9.—
bohinjski	10.25
kanarski	10.—
beli, veliki	9.25 9.75
zeleni, dolgi	—.—
okrogli	—.—
mešani, štaferski	7.50
Maslo	90.—92.—
Seno konjsko	2.10 3.00
velovsko	2.50 3.30
Slama	3.—3.60

Dunajska borsa

6. decembra.

Enotni drž. dolg v bankoveih	— gld. 86.20
v srebru	— 86.40
Zlata renta	— 107.85
5% avstrijska renta	— 100.95
Delnice narodne banke	— 919.—
Kreditne delnice	— 317.90
London 10 lir sterlin	— 118.15
Francoski napoleondori	— 9.39/—
C. kr. cekini	— 5.62
Nemške marke	— 58 —

Razglas.

Knez Parcija-va "Majerija Vitovšč" v Otoččeh pri Senožečah in "fundus instuctus" se bode 14. decembra t. l. ob 10. uri predpoludne na licu mesta po županstvu Dolnjavas na javni dražbeni način za 10 let v najem dala.

Najemščina se bode izklicala po 1300 goldinarjev za leto. Zahteva se vadium 1300 goldinarjev v denarjih ali v javnih obligacijah.

Pogoji ležijo na videz pri županstvu v Dolnjivasi ali pri dr. Deu-u v Postojni kot zastopniku gosp. Ferdinanda kneza Porcia.

2—2

Osem svetinj.
Najboljše ročne harmonike
sé 1., 2. in 3. vrstami tipk, orkester-harmonike z jeklenimi glasili in usnjatim mehom, lastnega izdelka, kakor tudi glasbila vseh vrst: vijoline, citre, piščale, klarinet, trompete, lajne, orglice z okretalom, ustne harmonike, okarine, lajnice, aristone, orglice za ptice, albumi z godbo, kozarce za pivo in vino, necesérje za dame z glasbilo itd. v tvornici harmonik

11—20

Ivana N. Trimmel-a
na Dunaji, VII., Kaiserstrasse 74.
Cenik zastonj in poštne proste.

NOVA PESMARICA

Zbirka najbolj znanih slovenskih, hrvaških, srbskih, bolgarskih, čeških, poljskih in russkih pesni.

Sestavl Ivan Zelezničkar, založil Dragotin Hribar. — Cena: mehko vezani 80 kr., s pošto 10 kr., več, elegatno vezani 1 gld. 20 kr., s pošto 1 gld. 30 kr., dobiva se "Narodni Tiskarni" v Ljubljani. — Naroda se pa lahko tudi v vsaki bukvarni.

10—10

SUKNO

razpoljuja proti gotovini ali po povzetju po prav nizkih cenah in samo dobre kakovosti:

3.10 m. dolg za 1. obleko f.	3.50
3.10 " " " " f.	4.90
3.10 " " " " f.	7.—
3.10 " " " fino f.	12.—
3.10 " " " prav fino f.	16.—
3.10 " " vrh. suk. fino f.	6.—
2.10 " " prav fino f.	8.—
2.10 " " zimsko suknjo f.	5.—
2.10 " " fino f.	9.—
1 m. loden 135 cm. širok f.	2.50

Tuehfabriks-Lager 9-15

FRIEDRICH BRUNNEE,

Brünn Fröhlichgasse 3.

Uzoreci brezplačno in franko.

Tiskarna Dolenc

ima v svoji zalogi vsakovrstnih, elegatnih vizitnih po jake nizkih cenah.

TRZASKA HRANILNICA

Sprejemlje denarne vloge v bankoveih od 50 roč. do vsakega značka vsak dan v tednu razum praznikov, in to od 9—12 ure o poludine. Ob nedeljah pa od 10—12 ure dop. Obresti na knjižice.

Plačuje vsak dan od 9—12 ure o poludine Zneske do 100 gld. prej, zneske preko 100 do 1000 gld. po višje zneske od 1000 do 10000 gld. v tekočem računu po 5%.

Več se svote po dogovoru. TRST, 1. aprila 1889. 23—24

KWIZDE

korneburški živinoredilni prašek za konje, govejoživilo in ovce.

Ako se daje živini redno živinorejni prašek, je vsled mnogotne izkušnje izvrstno sredstvo proti slabemu teklu, molženji krvi in za izboljšanje mleka. Cena malo škatljici 35 kr., veliki 70 kr.

Kwizde krepčajoča krma za konje in govedo za brzo pomoč onemogle živine in pospeševanje reje. — V zaboju po 6 in 3 gld. in omotih po 30 kr.

Kwizde svinjski prašek za pospeševanje reje in brzo pomoč onemogle živine. — 1 veliki omot gld. 1.26, mali 63 kr.

Pristno se dobri po vseh lekarnah in prodajalnicah mirodij avetr.-og. monarhije. Da se varuje pomot, prosimo p. n. občinstvo, da zahteva o kupovanju teh sredstev vodno Kwizde preparate in pa se pazi na gorenjo varnostno znamko.

Pošilja se po rošti proti povzetji vsak dan po glavnem skladisti: Kreis-apotheke Korneuburg pri Dunaju Franz Joh. Kwizda, c. kr. avstrijski in kralj. rumunski dvorni dobitnik za živinozdravničke preparate.

Čast nam je preporučiti p. n. občinstvu Trsta i okolice, Primorja i ostalih hrvatsko-slovenskih gradovah i mestah, sa solidnosti i jeftinoče poznatu, te obilnimi modernimi pismeni strojevi providjenu, JEDINU SLAVENSKU

TISKARU

U TRSTU

Ista prima i obavlja svaku naručbu bilo koje vrsti knjigotiskarskoga posla te preporuča se osobito za ove vrsti tiskanie kao n. pr.:

za župne uredje, okružnice, račune, list. artiju i zaviteke s napisom, preporučene karte, posjetnice, zaručne i vjenčane objave, pozive, razporedje, ulaznice, oglase, pravila, izvješće, zaključne račune, ročilnike, punomoći, cilenike, jestvenike, svakovrsne skrižaljke, izpovedne cedulje, knjige itd.

Uvjerava se p. n. občinstvo, da će nam biti osobita briga, p. n. naručitelju u svakom pogledu zadovoljiti koli brzom i točnom podvorbom, toli jeftinom cjenom i ukusnom izradbom.

Drži u zalihi (skladisti) sve potrebne tiskalice i knjige za crkvene uredje.

Onda ima na prodaj sledeće knjige: Knjigotiskarsko ber